

שבילה את השנה בטוילייסרס במרחב. גם ארצות-הברית לא גילתה שום נכונות לעשות משהו למען השלום. יתכן שפחדה מפני ישראל והשדולה היהודית, יתכן שמנהיגיה אינם מסוגלים לעצב מדיניות, ויתכן — כפי שהאמין עראפת — שארצות-הברית פשוט ממתינה להפשרת יחסיה עם ברית-המועצות, כדי להכניס את בעיית ישראל-פלסטין לקופת המשחק העולמי. כוחו של העולם הערבי כולו ירד עם מחירי הנפט. השפע העולמי בשוק הזהב הנוול הרס את עוצמת-הלחץ הערבית. בעור שהפלסטינים ניסו להוכיח לעולם את קיומם על-ידי פיגועים בישראל, הם המשיכו להגן על חייהם בלבנון — שדה הקרב שלא נרגע. אחרי שהביסו את הסורים ב-1976, סבלו מטבח צברה ושאתילא בירי הפלאנגות ב-1982 ואחר-כך עמדו בקרב אכזרי מול הסורים בטריפולי ב-1983, עמדו השנה שוב בפני נסיון לחסלם במחנות צברה, שאתילא ובורג-אלי-ברג'נה בבירות. אויבם החדש היה איש שעור לפני שנתנים הכירו רק מעטים את שמו: **נביה ברי**, מנהיג תנועת אמל ("תקווה") שקיבל לידיו את הנהגת העדה השיעית. עדה זו, הגדולה ביותר בלבנון, היתה מדוכאת ומקופחת במשך דורות רבים. עקיקות המילחמה של אריאל שרון, ששכרה את הכלים בלבנון, צברו השיעים לפתע כוח ועוצמה.

השיעים של נביה ברי הם שניצחו השנה את צה"ל במלחמת-גרילה אכזרית, שהכריחה את ישראל לסגת מלבנון במהירות — הנסיגה הראשונה של צה"ל תחת אש. מייד לאחר מכן, בעזרת טנקים סובייטיים שקיבלו מידי הסורים, התנפלו השיעים על מחנות-הפלסטיים של הפלסטינים, כדי לחסלם כגורם עצמאי. כך נוצרה אנדרלמוסיה כללית: ישראל, השיעים וסוריה שיתפו כיניהם פעולה נגד אש"ף, בעור שהשיעים לוחמים בישראל, וראשי ישראל השמיעו איומים קודרים כלפי סוריה. בסוף תשנ"ה החלה התקפה מילולית חריפה של ישראל על ירדן, המעניקה — כביכול — חסות למפקדות המחבלים. הרבר נשמע כהתחלת הספירה-לאחר לקראת המלחמה הבאה — הפעם במזרח. תשנ"ו עלולה לעמוד בסימן המירוצ בין מאמציה-השלום לבין המלחמה הבאה — מירוצ בין חיים ומוות, פשוטו כמשמעו.

השנ"כ שהיו חשודים בהריגת חוטפי-אוטובוס אחרי לכידתם הכריזו על אי-החזרתם של הסכם הקואליציה הגיוענית בקריית-ארבע; התנגדו כחריפות לעונשי-מוות; סירב להעמיד לדין את ראשי הרשימה המתקדמת שנפגשו עם יאסר ערפאת לדין על השלום; הורה להעמיד לדין קציני-מיסטר בכיר שנחשדו בעדות שקר בבית-מישפט (אברהם תורגמן) וחבר-כנסת שנחשד בפלילים (שלמה עמר); קבע שאסור לשלם כספים למוסדות דתיים בלי קריטריונים אובייקטיביים, ועוד.

גם בית-המשפט העליון, בהנהגת הנשיא **מאיר שמגר** והתאורטיקן המישפטי **אהרן ברק**, הצטיין השנה בשורה של החלטות. פסקי-דין הארוך, שפסל את החלטת ועדת-הבחירות המרכזית בעניין תנועת כך והרשימה המתקדמת, הוא אבן-דרך בתולדות הדמוקרטיה הישראלית. השופטים הוציאו צווים-על-תנאי רבים להגנה על אזרחים יהודיים וערביים; חיוקו את חופשי-העיתונות כאשר ביטלו פסק-דין פלילי על הוצאת לשון-הרע; והתערבו לטובה גם בענייני הכנסת.

לצד ענקים, אלה בלטו השנה גם כמה וכמה מן השופטים בערכאות נמוכות יותר בפסקי-דין אמיצים ועצמאיים. אחד הבולטים בהם היה השופט המחוזי **אורי שטרנמן**, שהחליט — בניגוד לחבריו — לזכות את הנאשם-ברצח גיל כגל, מפני שהפרקליטות לא העמידה אותו לדין בנפרד ועל-כן לא הביאה את ערות החשוד השני ברצח. בניגוד לדעת בית-המשפט העליון שיחרר שטרנמן ממעצר חשודים בפשעים כלכליים — ובכך תרם תרומה לחיסול אחת הנגעים המישפטיים של ישראל, כאשר שופטים מאשרים כמעט אוטומטית מעצר חשודים, כאשר ברור כי הרבר נועד אך ורק "לשבור" אותם על-ידי תנאי-מעצר כלתי-אנושיים.

רפואה

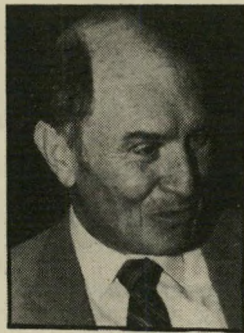
חולה-האידס: כמו דבר

מחלה אחת הטילה את צילה על תשנ"ה — והשיכחה את כל שאר הבעיות של הרפואה.

ראשי-התיבות אידס — תסמונת הכשל החיסוני המוקנה — גרמו לחלחלה עולמית. תחילה נחרדו רק ההומוסקסואלים, מפני שהמחלה מועברת בצורת המגע המיני האופיינית להם. אחר-כך נחרדו חולי ההמופיליה, הסובלים מאי-קרישת הדם, והזקוקים על-כן לעירויים תכוף. לבסוף נחרדו הכל, תחילה בארצות-הברית, ואחר-כך בעולם כולו, וגם בישראל.

מחלת-האידס הקטלנית, שלא נמצאה לה עדיין תרופה, נתפסה כמגיפה הורסת-עולם, כמו "המוות השחור" במאה ה-14 — מגיפת-הדבר שרוקנה אז את ערי אירופה וקטלה מיליונים. בכמה מקומות התגלו סימנים ראשונים של היסטריה המונית. עברו לשתיה מספרים פלאסטיים חרפזניים, חדלו להושיט יד לשלום, דיברו על בידוד ונידוי ההומוסקסואלים, מעבירי-המחלה. גם ישראל התגררה על שפת הפאניקה. חולי-האידס הראשוני נים כבר מתו בארץ, אחרים נשאו בגופם את נגיפי המחלה. כאשר נודע כי הכוכב **רוק האדסון** חלה באידס אחרי שביקר בישראל, החלו רבים, שהכירוהו בארץ, חוששים לחייהם. ההיסטריה האמיתית עדיין לא החלה, אך האידס שימש נושא לשיחות ללא ספור. ההתמודדות עימו הפכה למצווה מס' 1 של העולם הרפואי. מול כוחה-המשיכה המחלחל של האידס עמדה האדישות הגמורה לגבי גורל הקשישים, שהפכה אחד מסימני-ההיכר של החברה הישראלית. אדישות זו הגיעה בסוף השנה למעמקי השיפ-לות הציבורית, כאשר הראתה הטלוויזיה תמונות-זוועה של זקנים חולים, שטולטלו מבית-חולים לבית-חולים, כמו כדור על מיגרש כדורגל גדול, שבו שיחקו קבוצות כדורקטיות וכעטו בזקנים אנה ואנה. העובדה שזה היה בכלל אפשרי, מבלי שהציבור יתקומם וישם קץ למישחק הנורא, לימדה הרבה על דרכה של החברה הישראלית אל האידהומאניות.

זמיר: חשוף בצריח

תואר איש-המישפט של תשנ"ה הגיע לאחר משני האישים. שייצגו את בני-אור ובני-חושך במאבק-האיתנים שהתנהל בורה המישפטי.

מצד אחד — **משה ניסים**, שרה-המישפטים, לאומן דתי הקרוב הרבה יותר למאיר כהנא מאשר לאבות המפלגה הלי-ברית, פרץ ברנשטיין וישראל רוקח, שהיו שניהם אנטי-דתיים ואנטי-לאומניים. ומצד שני — **יצחק זמיר**, היועץ המישפטי לממשלה, שעמד כמעט יחיד מול הגל הקנאי העכור, והביא על עצמו את שינאת כוחות-החושך.

ניסים עיכב את חקיקתו של חוק נגד הגיוענות — וכך ישראל היא כיום אחת המדינות התרבותיות המעטות בעולם כולו, שאין לה חוק כזה. תחת זאת העביר בכנסת חוק שנועד, כביכול, לחסום את כהנא — אך מטרתו האמיתית היתה לנשל את 700 אלף האזרחים הערביים מחלקם במדינת-ישראל ובדמוקרטיה היש-אלית. מכיוון שנדרש מהם להצטרף, עם התייצבותם בבחירות, שישראל היא "מדינת העם היהודי" בלבד, ללא זכר לקיום הערבים. ניסים גם הפעיל את כל התחבולות הזדוניות כדי להעביר בכנסת את החוק המחפיר האוסר מיפגשי-שלום עם פלסטינים, באיצטלה של "מלחמה בטרור".

זמיר, איש-המישפט של תשנ"ה, בלט גם השנה בשורה ארוכה של מעשים אמיצים: הוא הגיש עירעור על קולת-העונש שהוטל על הטרוריסטים היהודיים; תבע להעמיד לדין את הקצח"ר ואנשי

נוישפט

שבועון החדשות הישראלי הידוע מאמריקת כל מה שרצית לדעת על ארצות-הברית, ישראל והישראלים בתפוצות להשיג ביום שישי בדוכני העיתונות המרכזיים
הפצה: "אטלס" 03-377890 נציגות: י.פ. מידע 03-727604/736181

ישראל שלנו

כשאנחנו "מסדרים" אותך, אתה מרוויח

גרפיקאי, פרסומאי, בעל עסק: בפעם הבאה כשתזדקק לשרותי סדר צילום פנה אלינו. אין לך מה להפסיד מלבד תעריפי-סדר גבוהים!

ביצוע מהיר, של עבודות דחופות! עיצוב וביצוע גרפמי ציור חדיש! הטיה לשני הכיוונים הרחבה, הצרה

צפיר רוני, סדר צילום בצפון העיר רח' בובליק 15 ת"א, 447363; וגם ברעננה, אחוזה 142, 052-447985

מוזל טוב — נולד לכם בן

מסיבות ברית וחתונות המוצלחות ביותר

בבית הרופא

עם הגן היפה

תל-אביב, רחוב הפסמן 1

המשרד פתוח: בשעות 10-13; 17-19
טלפונים: 298772, 722314, 9223244